

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LIV. Argumentum. Tàm de Sacramenti Confirmationis materia remota, quàm de proxima plenè, ac doctè disserit præsens Decisio: & circa utramque materiam plura Dubia, scitu unicuique ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

DECISIO LIV.

ARGUMENTUM.

Tam de Sacramenti Confirmationis materia remota, quàm de proxima plenè, ac doctè differit præfens Decifio: & circa utramque materiam plura Dubia, scitu unicuique Ecclesiastico necessaria, proponit, pro utraque opinione examinat, & resolvit.

SUMMARIUM.

- 1 Materia remota Sacramenti Confirmationis quanam sit?
- 2 Aromata, quæ à Græcis ponuntur in Chrismate cum vino.
- 3 Balsamum ubi nascatur?
- 4 Apostoli an uterentur Chrismate in Sacramento Confirmationis?
- 5 Oleum nucum, piscium, & aliarum rerum an possit esse ejus materia?
- 6 Balsamum an de essentia Sacramenti ponendum in Oleo Chrismatis?
- 7 Declaratio cap. 1. de Sacram. non iteran.
- 8 Benedictio Episcopalis an sit de essentia Chrismatis?
- 9 Aqua non benedicta cur sit materia acta baptisimi?
- 10 Chrismatis consecratio an sit delegabilis simpliciter Presbytero. & num. 11.
- 12 Chrisma quod sit benedictum eo anno, an sit de essentia Sacramenti?
- 13 Unctio est materia proxima Sacramenti Confirmationis, sed in fronte, & cum signo Crucis.

IN primis autem, post traditam definitionem, declarare oportet, Quæ sit Materia Sacramenti Confirmationis? Circa quam dicendum est, duplicem esse materiam, scilicet remotam, & proximam, & ideo de utraque separatim respondendum, Itaque ex omnium Catholicorum consensu materia remota Sacramenti Confirmationis est oleum olivarum mixtum balsamo, ab Episcopo eo anno benedictum, cap. Unico. De Sacra Unct. & ex Decret. Eugenii IV. in Concil. Florent. quæ quidem apertissime denotat effectus hujus Sacramenti, tum quia representat dignitatem Sacerdotalem, & Regalem, tum quia sicut oleum nitorem habet, & supereminet cæteris liquidis, atque fovet incendium, ita denotat munditiam Confirmati, & ejus Charitatem superabundantem erga Deum, & erga proximum. Balsamum verò est odoriferum, & ex eo significatur bonus odor fidei nostræ, & bona fama hominis Christiani juxta illud: *Christi bonus odor sumus.* 2. Cor. 2. 15. Calasius de *Pet. Sac. Christ. ritib. cap. 23. pag. 110.* Gonet, d. tom. 5. disp. 6. num. 21. Magistrus in *Theol. Mor. d. disp. 17. num. 67.* Magrius in *Hierol. d. Verb. Chrisma*, ubi notat, quod Græci præter oleum, & balsamum commiscunt triginta tres species aromatum ad denotandam dictam bonam famam. Gonet tamen d. tom. 5. disp. 6. num. 38. ait, duodecim tantum alia Aromata à Græcis immisceri. Et cum Emin. Card. de Lugo *Resp. Moral. lib. 1. dub. 8.* Gobat d. *tract. 2. num. 745.* subdit, etiam Vinum commisceri ab iisdem Græcis, & fieri ex Vino, Oleo, Balsamo & ex Aromatibus ita simul

coctis Massam non liquidam, sed mollem, qua frontes Confirmatorum unguntur, Balsamum verò cujuscumque regionis existat, licet unum ab altero longè distet in bonitate, sufficere ait Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 31. & 32. Balsamum olim erat rarissimum in Judæa ex Plinio lib. 3. cap. 25. itaut in hortis Regis tantummodo oriretur; & Regionem Sabam, inter alia munera, Salomoni detulisse plantam Balsami refert Josephus *antiq. Jud. lib. 8. cap. 2.* Ubi ait: *Δένδρον ἐστὶ τῆς Ἑσπερίας οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅπου φέρεται δένος τὰυτοῦ τῆς Ἰουδαίας ἰσχυρῶς;* in est, Ajunt etiam, quod Balsami Plantam, cujus hodie ferax est nostra Regio, illius Regina munificentia ferre acceptam oporteat. At deinde regionem illam factam esse balsami feracem, notavit etiam Sanctus Hieronymus in *Quæst. Hebraicis, & ad cap. 27. Ezechielis.* Strabo lib. 17. & alii, quos allegat Sherlogus in *Cant. tom. 2. Vestig. 15. sect. 1.* & Gonet. d. disp. 6. num. 41. sed feraciorem Ægyptum, & totam Arabiam ait Malinus in *Schol. Christ. cap. 7. pag. 57.* nunc autem esse feracissimam Americam, ex qua balsamum in varias regiones asportatur, quod licet à Judaico differat colore, est tamen verum balsamum, quia in fragrantia boni odoris, & aliis proprietatibus æquivaleret Syriaco, & ex illo valide conficitur Chrisma, ex declaratione Pauli III. & Pii IX. cùm differat, ut vinum rubrum à vino albo; quo utro celebramus, testatur idem Gonet. d. n. 41.

Porro circa hanc remotam materiam Confirmationis, seu sequentia dubia, à diversis nostri cleri diversè tacta, & non unisonè resoluta, tangenda, & resolvenda unisonè duxi.

Primum Dubium. Apostoli in collatione hujus Sacramenti non utebantur Chrismate, aut alia materia; sed tantummodo manus imponebant. Ergo Chrisma non est materia Sacramenti Confirmationis. Antecedens probatur ex *Act. Apostolor. ibi.* Tunc imponebant munus super illos, & accipiebant Spiritum Sanctum. cap. 8. 17. & ibi: *Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus Sanctus super eos.* cap. 19. 6. Consequens est certum, quia sine materia à Christo instituta non fit Sacramentum. Respondetur dupliciter, Primò scilicet ex Bellarm. *Waldens. Hugone, & aliis,* Apostolos, cum impositione manuum etiam adhibuisse unctionem Chrismatis, licet de ea Scriptura non loquatur; siquidem, ut supra dictum est, id constat ex traditione, qua habuit S. Clemens coadjutor S. Petri, & fuit Papa post S. Cletum: ipse enim ab eodem Beatissimo Apostolorum Principe scivit, quid fecerint Apostoli, ac idem S. Petrus, dum Confirmationis Sacramentum ministrabant, & post S. Clementem, dicere alii pontifices, & tota Ecclesia, quæ semper Chrismatis unctionem in hoc Sacramento adhibuit usque ad tempora S. Fabiani Papæ, qui circa annum 240. vixit, & de hoc scripsit in sua Epistola 2. ad Orientales Episcopos. Secundò respondetur, SS. Apostolos ex speciali privilegio sibi à Christo Domino elargito, contrulisse Spiritum Sanctum iis, quos baptizabant dupliciter; uno modo *Miraculose*, impetrantes descensum Spiritus Sancti in visibili forma per solam manuum impositionem; altero modo *Sacramentaliter*; quando, cessantibus signis illis miraculosis, & forma visibili in principio Ecclesiæ necessaria ad invehendam fidem, ministrabant Sacramentum hoc Confirmationis cum unctione Sacri Chrismatis, juxta præscriptum sibi à Christo Domino datum; & sic primo modo non erat Sacramentum, sed vis, & effectus Sacramenti; secundo au-

tem

tem modo eadem vis, & effectus impertiendam fidelibus mediante Sacramento. Ita ex S. Thom. in 3. p. q. 72. art. 2. ad primum, & ex Scoto, in 4. Sent. d. 7. q. 1. Mastrius in Theol. Moral. d. disp. 17. n. 68. & in eod. 4. Sent. disp. 2. num. 219, 220. & 221. lucidus autem & apertius Emin. Cardin. de Lauræa de Sacram. Conf. d. disp. 1. art. 7. per totum.

Secundum Dubium. An oleum, ex quo una cum balsamo conficitur Chrisma, possit esse oleum Nucum piscium, Amygdalarum, Lini, Rosarum, vel similitum rerum? Respondetur Negativè, quia licet hæc oca habeant vim unguendi; nihilominus appellatione olei venit oleum olivarum, quod maxime habetur in usu hominum; sicut appellatione aquæ, panis, & vini pro Sacramentis Baptismi, & Eucharistiæ, intelligitur aqua naturalis, panis triticeus, & vinum vitigenum, quia talium est usus communis; præterquam quod oleum olivarum habet specialem proprietatem significandi effectum huius Sacramenti; nam ipsa oliva semper frondibus virens, virorem, & misericordiam Spiritus Sancti, significat, ut pie considerat S. Doct. d. q. 72. art. 2. ad 3. Gonet. d. tom. 5. disp. 6. num. 30. & Billus in Hierurgia Litt. M. sub. num. 107 § 17.

Tertium Dubium. An admixtio Balsami cum oleo olivarum sit de necessitate, & essentia materie Sacramenti Confirmationis; an tantummodo de Præcepto? Circa hoc dubium Diana part. 3. tract. 4. resol. 23. reposita in Coordinato tom. 1. tract. 2. resol. 1. refert plurimos DD. pro utraque opinione. Primiautumat, admixtionem Balsami non esse de essentia, sed tantum de præcepto. Horum rationes sunt. 1. Quia Eugenius Quartus in suo Decreto Concil. Florent. dixit, ita debere aquam vino admisceri; in Sacramento Eucharistiæ, sicut Balsamum oleo in Confirmatione. Sed aqua in Eucharistia non est de essentia, sed de præcepto. 2. Materia Sacramenti debet esse clara, & certa; sed tale non est Balsamum, quod proveniens è longinquis regionibus adulterari à mercatoribus potest, & solet. 3. Materia Sacramentorum debet esse communis, & facilis ad repertiendum; tale autem non est Balsamum, quod est pretiosum, & in primitiva Ecclesia ob paupertatem Cleri vix poterat comparari. 4. quia Innocentius III. in cap. de Sacramentis non it. vane interrogatus, an Confirmationis Sacramentum deberet iterari in Subdiacono, qui per errorem fuit non Chrismate sed oleo delinitus? Respondit non esse iterandum; sed cautè supplendum, quod incautè fuerat prætermisum. Ergo Balsamum non est de essentia.

Alii DD. auctoritate, scientia, & numero non minores docent, Balsamum esse de essentia Sacramenti; quod probatur. I. Ex d. Concil. Florentino in Decretis post. ult. sess. Ubi, dum assignat huius Sacramenti materiam, dicit, esse Oleum Balsamo mixtum. II. Ex epistol. 2. S. Fabiani ad Orientales Episcopos; firmans Apostolos docuisse conficere Chrisma, quo utimur in confirmatione. Sed appellatione Chrismatis tota Ecclesia semper intellexit Balsamum mixtum cum Oleo, ut testantur SS. Patres, Leo I. epist. 86. Dionysius de Eccl. Hier. cap. 4. Cyril. Jerosolim. Cath. 3. August. lib. contr. epist. Pitilian. c. 104. Cyprian. in Sermon. de S. Unct. & S. Gregor. Magnus qui in Cant. cap. 1. ait: In Engaddi Balsamum gignitur, quod cum Oleo Pontificali benedictione, Chrisma conficitur. Et passim alii III. Ex cap. Unico De Sacra Unctione. ubi Innoc. III. ait,

Cum Chrismate, quod ex oleo, & balsamo conficitur. IV. Quia sic docuerunt S. Thom. d. p. 3. q. 72. art. 2. Scotus in 4. Sent. d. d. 7. q. 1. & S. Bonav. ibid. dist. 7. p. 1. q. 2. V. Ex Mystica ratione, nam Balsamum significat Sanguinem Christi. 1. Quia sicut ungulis ferreis percutitur cortex arbutuli, ut per illas scissuras magis fluat Balsamum, sic vulneratum fuit Corpus Sacratissimum Redemptoris ferreis clavis, & flagellis, ex quibus emanabat pretiosus sanguis. 2. Quia Balsamum est ponderosum; sic passio Christi præponderat tribulationibus nostris. 3. Quia cortex Balsami inciditur, non medulla. Sic passa est Christi humanitas, non autem Divinitas. 4. Quia Balsamum est odoriferum; sic Sacrificium Crucis cum effusione Sanguinis acceptum fuit patri in odorem suavitatis. 5. Quia Balsamum est magni pretii; sic Sanguis Christi infiniti valoris; ideo dixit Apostolus: Christus tradidit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo in odorem suavitatis. Ephes. 5. 2. Et Apostolorum Princeps: Non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis &c. Sed pretioso Sanguine quasi Agni immaculati Christi. 1. Petr. 1. 19. Quas mysticas rationes, & alias perpendit Joan. à S. Geminiano in Summ. lib. 3. cap. 69. Quare est omnino tenendum; Balsami mixtionem cum Oleo esse de essentia Materie huius Sacramenti; prout tenent Theologi Scholastici, Gonet. d. tom. 5. disp. 6. num. 32. Mastrius in 4. Sent. d. disp. 2. n. 223. & 224. ubi addit auctoritatem Concilii Trid. sess. 7. can. 2. de Confirmatione. In sua Theol. Morali d. disp. 17. num. 69. Et novissimè præter alios citatos à Diana pro hac opinione, tanquam vera & omnino tenenda, ubi supra Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 1. art. 3. per totum; ubi ex more suo exactè, doctè, ac subtiliter respondet motivis contrariis, quæ nihil obstant. Non primum, quia Concil. Florent. quando exposuit absolutam materiam Sacramenti Eucharistiæ, ait esse panem, & vinum; & Confirmationis esse Chrisma ex oleo, & Balsamo confectum. Quæ expositione facta, declarando postea mysterium aquæ de præcepto in vinum ponendæ, addidit eandem aquam debere misceri cum vino; unde non sic comparative loquitur de aqua, & balsamo, ut legentibus apparet. Non Secundum, quia satis certum, & cognoscibile est balsamum, etsi aliud magis, aliud minus perfectum esse possit, ut de Syriaco, & de Indico advertunt omnes. Non Tertium, quia ubique Balsamum defertur, cum navigatio faciat toti orbi res communes, & in principio Ecclesiæ tantis abundabat Clerus eleemosynis, ut ei difficile haud foret, Balsamum emere, præcipue quia modica quantitas sufficit in magna olei quantitate ex omnium Canonistarum, & Theologorum placito, ac Ecclesiæ usu. Jordan d. lib. 3. tit. 2. num. 32. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 1. num. 88. Non Quantum de responsione Innoc. III. in d. cap. 1. De Sacram. non iterand. in quem textum impingunt Moraliste, unus post alium, & ab ejus intelligentia aberrantes, supponunt Summum illum Pontificem asseruisse validam confirmationem cum solo Oleo. Sed talis non fuit responsio illius præclari Pontificis, qui jam antea dixerat in cap. Unico. de Sacra Unctione: Conficitur Chrisma ex Oleo, & Balsamo mystica ratione &c. Igitur in cit. 7. cap. 1. De Sacramentis non iterand. fuerat interrogatus Papa, an esset iterum ordinandus Subdiaconus, qui ordinem susceperat sacrum sine impositione

impositione manuum; id est absque precedenti valida Confirmatione, quia tantum oleo absque chrismate fuerat delinitus. Et respondit Innocentius III. non esse iterandam ordinationem Subdiaconatus, susceptam ab illo non confirmato. Sed cautè suppleendum, quod incautè fuerat prætermissum: id est, iterum esse confirmandum prædictum Subdiaconum cum Sacro Chrismate, quia delinitus solo oleo non erat confirmatus, ob nullitatem Sacramenti ex defectu Materie, de cujus essentia est, præter oleum, etiam Balsamum. Ita Interpretatur, & respondendum d. textui sapienter docet, tum Theologia Sacra, tum Sacrorum Canonum intelligentia Sapientissimus, ac Eminentiſſ. Cardin. de Lauræa d. disp. 1. de Sacram. Confirm. num. 89. Quapropter textus ille confirmat, Balsami mixtionem esse de essentia materie hujus Sacramenti.

Quartum Dubium. An sit de necessitate Sacramenti, ut Chrisma sit benedictum ab Episcopo? Et affirmativè est respondendum cum S. Thoma d. p. 3. q. 72. art. 3. & Scotò in 4. Sent. d. 7. q. 1. Quod probatur. I. Ex Conc. Florentino expressè dicente, materiam hujus Sacramenti esse Chrisma ab Episcopo benedictum; in aliis autem materiis cæterorum Sacramentorum non adjunxit, ly benedictis, quamvis ex præcepto Ecclesiæ benedicantur. II. Quia SS. Patres vocant Chrisma Sanctum, Sacrum, Sacrosanctum; ut legitur in Concil. Trident. sess. 7. de Confirm. can. 2. & in cap. Unic. de Sacra Unct. & in Concil. Bracaren. 2. cap. 51. At tale non esset, si Balsamum ab Aromatario misceretur oleo. III. Quia Ecclesia jubet custodiri Chrisma sub clavibus cum veneratione, prout fit de SS. Eucharistia cap. Unico. De Custodi. Euch. IV. Quia in cit. Epist. S. Fabiani Papa ad Episc. Orient. habetur expressè, in nocte Cena Christum docuisse Apostolos consecrare Chrisma. Ergo de necessitate per sacram actionem Episcoporum, qui successores Apostolorum sunt, est conficiendum, nam Christus Dominus non docuerit actionem profanam, sed sacram. V. Consecratio Chrismatis est quid pertinens ad ordinem Episcopalem; itaut Episcopus privari non possit, ne valide conficiat. Concil. Rom. 1. sub S. Sylvestro cap. 5. Concil. Carthag. 2. cap. 3. & Carthag. 3. cap. 36. & Toletan. 1. cap. 20. Emin. Card. de Lauræa de Sacram. Ord. disp. 7. num. 103.

Neque subsistunt argumenta Paludani, & aliorum contrarium opinantium, videlicet, quod benedictio Chrismatis sit quid Sacramentale ab Ecclesia institutum, sicut benedictio Aquæ baptismalis, & tamen valet Baptismus licet Aqua non sit benedicta; ac eò magis quia non constat à Christo fuisse assignatam formulam benedicendi, seu consecrandi Chrismatis. Ergo etiam Chrisma non benedictum, potest esse materia valida (etsi non licita) Sacramenti Confirmationis. Respondetur enim validum esse Baptismum etiam cum Aqua non benedicta; quia Christus contactu suæ carnis mundissimæ omnem Aquam consecravat in usum Baptismi; non sic autem materiam Confirmationis, quam ab Apostolis, & eorum Successoribus Episcopis reliquit consecrandam; & quamvis Christus ipse non determinaverit formam consecrationis Chrismatis, illam reliquit determinandam Ecclesiæ; prout est ab Ecclesia jam determinata, ut in Pontificali Romano in Offic. Fer. V. Cena Domini. Etsi dicta forma non sit quoad Verba & Orationes essentialis, cum de essentia tantum sit Episcopalis consecratio, de Præcepto

Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

autem sit observantia ejusdem præscriptæ formæ consecrandi. Eminentiſſ. Card. de Lauræa de Sacram. Confirm. disp. 1. art. 10. per totum. ubi latè, & doctè de hac forma.

Quintum Dubium. An Summus Pontifex sicut potest committere simplici Sacerdoti hujus Sacramenti administrationem, sic delegare valeat Consecrationem Chrismatis simplici Sacerdoti? Quod possit Papa delegare administrationem Sacramenti Confirmationis simplici Presbytero tenent innumerum DD. quos numerat Barbosa ad Concil. Trid. sess. 7. de Sacram. Confirm. ad Can. 3. & alii novissimi citati à Pignatello tom. 10. Consult. 117. num. 57. & Consult. 155. num. 2. quas omisit referre Abbas Pascucius ejus compendiator. Sed utrùm Papa possit etiam simplici Sacerdoti delegare consecrationem Chrismatis? In hoc dubio nonnulli tenent, quod non possit. Nam magna est disparitas inter consecrationem Chrismatis, & administrationem; hæc enim potest delegari à Papa simplici Sacerdoti ex causa necessitatis, & in defectum Episcoporum, quæ necessitas non versatur circa materiam, quæ post Consecrationem Episcopalem potest deferri ubique. Præterea producere materiam videtur quid excellentius, quàm compositum, quia materia non est producibilis nisi per creationem; & idè in hoc Sacramento reservanda fuit materie productio, & consecratio solis magnis Ecclesiæ Principibus, id est Episcopis; & est, quod Sacramentum sit quid majus; non est semper verum, licere etiam minus illi, cui, quod est majus, licet; nam homo potest generare hominem, sed non formicam; simplex Sacerdos potest conficere Corpus, & Sanguinem Domini, sed non consecrare Altaria. Ita Gonet d. tom. 5. disp. 6. §. 5. num. 47. qui tenet non esse delegabilem consecrationem Chrismatis simplici Sacerdoti. Tanto minus, quia in consecratione hujusmodi assistunt duodecim Sacerdotes in memoriam duodecim Apostolorum; item septem Diaconi in symbolum septem Diaconorum, quos Apostoli statuerant, & septem Subdiaconi tanquam consocii, Rupert. de Divin. offic. lib. 5. cap. 8. & inter Græcos solus Patriarcha consecrat Chrisma, Magrius in Hierolexic. d. Verb. Chrimacol. 2. Quare pro negativa stant Coninch. de Sacram. disp. 72. art. 3. dub. 1. concl. 4. Bufenbaum lib. 6. cap. 2. dub. 1. Castropal. p. 4. tract. 20. punct. 2. n. 7. Caramuel. in Theol. Moral. num. 3066. & alii apud Barboſ. alleg. 30. num. 6.

Nihilominus affirmativam tenent ferè omnes Scholastici, & præcipuè Scotistæ ex ea ratione, quia sicut Papa potest delegare simplici Sacerdoti administrationem Sacramenti Confirmationis, ita etiam consecrationem materie; & quamvis de jure Divino pro utraque functione Minister sit Episcopus, intelligendum, ajunt, de Ministro Ordinario; secus de extraordinario delegato per Papam, cui Deus dedit hanc potestatem; adeo ut possit in casu necessitatis delegare illam simplici Sacerdoti, quæ necessitas facilius potest oriri circa consecrationem Chrismatis, quàm circa administrationem, quia Chrisma debet esse unus anni, & si mittatur in longinquum locum, inutile evadet, ac invalidum; quod de Ministro non potest contingere, semper enim est aptus, & validus. Imò Presbyter ex speciali delegatione confirmaturus nunquam esset certus de materia, an scilicet Chrisma esset verè consecratum; & illi-

M

& illi-

& illicitum est adhibere materiam dubiam in Sacramento; quæ dubietas cessaret, si simplex Sacerdos ex speciali commissione Papæ posset illud consecrare; quibus, & aliis rationibus huic affirmativæ opinioni adherent Maffius in *Theolog. Moral. d. disp. 17. nu. 7. & in 4. Sent. disp. 2. an. 228. usque ad num. 232.* Gobat d. tract. 2. num. 745. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa de *Sacram. Confirm. disp. 2. art. 3. per totum.* Verum est tamen, quod nullibi reperitur, hanc delegationem fuisse factam, sed pluries simplices Sacerdotes, qui munus consecrandi Chrismi sibi usurpaverant, fuisse prohibitos, ut in *cap. Presbyteros. dist. 95. & cap. Manus. de Consecr. dist. 5.*

Sextum tandem dubium est, *An sit de necessitate Sacramenti, quod Chrisma sit recens, & consecratum eo anno?* Et respondetur Negative: quia est tantum de necessitate Præcepti; & ideo si Episcopus confirmaret fideles cum Chrismate vetusto, peccaret; sed valide confirmaret; numquam enim Ecclesia declaravit invalidum Sacramentum ob vetustatem Chrismatis, etsi frequenter præceperit, & modo præcipiat, singulis annis esse vetus comburendum, & novum consecrandum feria Quinta Cænæ Domini, *cap. Quoniam*, ubi Glossa magna, *De Sent. Excom. in 6. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 36. & 37.* & plurib. Conciliis citatis probat Eminentiss. Card. de Lauræa d. *disp. 1. de Sacram. Conf. à n. 125. & seqq.* Et hæc de Materia remota hujus Sacramenti Confirmationis.

Quò verò ad Materiam proximam, *Eam esse.* omnes dicunt, *Unctionem, quæ cum Chrismate fit ab Episcopo in fronte homini baptizato in forma Crucis.* Sic enim ipsa determinatur in *cap. Unio. de Sacr. Unct. in cap. Pervenit. dist. 95. in Concil. Florentin. Eugen. IV.* Et docent unanimiter S. Thom. 3. p. q. 72. art. 3. & 4. S. Bonaventura in 4. d. 7. par. 1. q. 2. & Scotus ibi q. 1. sub B. Maffius d. 4. *Sent. d. disp. 2. num. 233. & 234.* Gobat d. tract. 2. num. 746. Gonet d. *disp. 6. tom. 5. num. 48.* Layman. lib. 5. tract. 2. cap. 3. num. 4. Et Eminentiss. Card. de Lauræa d. *disp. 1. de Sacr. Confirm. art. 12. per totum.* Neque obstat, quod etiam alia Sacramenta debeant perfici eum signo Crucis, *cap. Nunquid. de Consecr. dist. 5.* & tamen si Crucis signum omittatur, valida est applicatio materiæ proximæ; ut si quis baptizet, effundendo aquam non in modum Crucis, vel si quis ungat infirmum Oleo Sancto, sed signa Crucis non faciat. Nam in hoc Sacramento Confirmationis signum Crucis exprimitur per Verba formæ, & ideo Unctio in fronte eum signo Crucis est materia proxima necessaria ad validitatem; in cæteris autem Sacramentis Verba formæ non exprimunt signum Crucis, & ideo signa Crucis sunt quidem de præcepto, sed non de essentia Sacramentorum. Emin. Card. de Lauræa d. *disp. 1. num. 162.*

DECISIO LV.

ARGUMENTUM.

Traditur Forma Sacramenti Confirmationis. Inquiritur an illius Verba sint omnia essentialia ad validitatem Sacramenti? Et quomodo sustineri possit forma brevis, qua Græci utuntur?

SUMMARIUM.

- 1 Forma Sacramenti Confirmationis quænam sit?
- 2 Ejusdem formæ Verba an omnia sint de Essentialia?
- 3 Christus non determinavit in specie formam Sacramenti Confirmationis, & Ordinis.

Explicata utraque materia tam remota, quam proxima, sequitur declarandum: Quæ sit forma Sacramenti Confirmationis, circa quam omnes dicunt, hanc esse formam: *Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Habetur in Pontificali Romano; & eam refert S. Thom. d. p. 3. q. 72. art. 4. Scotus in 4. *Sent. d. 7. q. 1. B. Layman d. lib. 5. tract. 2. cap. 4. num. 1.* Diana part. 3. tract. 4. ref. 27. Quæ thalamum conduxit in Coordinato tom. 1. tract. 2. ref. 3. Volpi Verb. Confirmatio, resol. 35. num. 14. Maffius in 4. *Sent. d. disp. 2. à num. 235. & seqq.* Gonet d. tom. 5. *disp. 6. num. 49.* Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa de *Sacram. Conf. d. disp. 1. art. 13. per totum.* Porro insignis est controversia inter Scholasticos Theologos, an omnia Verba dictæ formæ sint ita necessaria, & essentialia, ut omisio, vel mutatio eorum destruat validitatem Sacramenti? In qua tres opiniones reperi. Unam, quod sint omnia essentialia, itaut si unum omitatur, vel mutetur, Sacramentum sit invalidum. Alteram, quod essentialia sint tantum illa, quæ demonstrant vel Robur, quod in Confirmatione confertur: vel Causam, à qua confertur, vel Cingulum, quò novus Christi miles armatur. Primum demonstratur ly *Confirmo te Chrismate salutis.* Secundum per expressionem SS. Trinitatis; ly *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.* Tertium ly *Signo te Signo Crucis.* Opinionem Tertiam; Polle hoc Sacramentum validè (quamvis non licitè) ministrari etiam sub aliis formis demonstrantibus dicta tria, nam Ecclesia Græca utitur hac forma *Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν σημείῳ τοῦ σταυροῦ.* Id est, *Signaculum domini Spiritus Sancti, luppe est istud, quæ habetur ex Cardin. Bessarione tom. 6. Biblioth. Sacr. fol. 482. & eam refert Vericell. de Mission. Apostol. tit. 11. sect. 2.* Maffius in 4. *Sent. d. disp. 2. num. 237.* ubi testatur, eam approbatam tum à Clemente VIII. in Bulla unionis inter Græcos, & Latinos, tum à S. Congregatione sub Urbano VIII. in examine *Euchologii Græci*; & Gonet d. tom. 5. *disp. 6. num. 63.* ubi relatis diversis formis hujus Sacramenti, subdit rationem, videlicet, Christum non determinasse formam Sacramenti Confirmationis quò ad speciem, sed solum quò ad genus; ac reliquisse potestati Ecclesiæ determinare Verba; unde orta est diversitas formarum; sicut in Sacramento Ordinis Christus non determinavit materiam in specie, sed solum in genere; & voluit ordinem conferri per aliquod signum sensibile significativum potestatis, quæ traditur; sed non designavit in particulari tale signum: unde Sacerdotes in Ecclesia Latina initiantur per contactum Calicis, & Patenæ; at in Ecclesia Græca per manuum impositionem super Caput ordinandi confertur Sacerdotium. Huic opinioni adheret Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 40. Sed omnino dissentit ab ea Eminentiss. Cardin. de Lauræa, qui primam tuetur opinionem in cit. *disp. 1. art. 13. §. 2. per totum.* Et Coton. lib. 2. *Controv. 3. cap. 1. à num.*